

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku "P. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny
Fundusz Inwestycyjny Zamknięty" w W.
przy uczestnictwie S. W. oraz "W." S.A. w W.
o wpis zmiany wierzyciela hipotecznego w dziale czwartym księgi wieczystej
nr (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankę uregulowaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, tzn. jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzyganiu innych, podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.). Niezbędne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien przy tym nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Przedstawione przez skarżącego problemy prawne zostały ujęte w pytaniach: „czy w postępowaniu wieczystoksięgowym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego posiada moc prawną dokumentów urzędowych, a co się z tym wiąże, jaki skutek ma zakwestionowanie przez dłużnika rzeczowego w toku postępowania o wpis prawdziwości dokumentu będącego wyciągiem z ksiąg rachunkowych, a w końcu na kim w postępowaniu o wpis zmiany wierzyciela hipotecznego hipoteki przymusowej w przypadku nabycia przez fundusz sekurytyzacyjny od banku wierzytelności albo puli wierzytelności zabezpieczonych hipoteką lub zastawem rejestrowym spoczywa ciężar udowodnienia faktów, iż wskazane w tym dokumencie informacje są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy w wypadku zakwestionowania prawdziwości wyciągu przez dłużnika rzeczowego?” oraz „czy w zakresie kognicji sądu wieczystoksięgowego leży

uprawnienie do badania merytorycznej podstawy nabycia wierzytelności w postępowaniu o wpis zmiany wierzyciela będącego funduszem sekurytyzacyjnym w przypadku zakwestionowania prawdziwości wyciągu z ksiąg rachunkowych przez dłużnika rzeczowego?”.

Przedstawione przez skarżącego uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera wystarczającej argumentacji jurydycznej wskazującej na możliwość wystąpienia odmiennych ocen prezentowanych problemów. Skarżący nie wykazał, że jego wątpliwości stanowią istotne zagadnienia prawne wymagające zaangażowania Sądu Najwyższego. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Wypada jednak zauważyć, że poruszona przez skarżącego problematyka dotycząca charakteru wyciągu ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, jak również kognicji sądu wieczystoksięgowego była przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 listopada 2014 r., IV CSK 102/14, nie publ.; z dnia 7 listopada 2014 r., IV CSK 103/14, nie publ.; z dnia 7 listopada 2014 r., IV CSK 131/14, OSP 2015, nr 11, s. 106; z dnia 22 maja 2003 r., II CKN 109/01, Monitor Prawniczy 2015, nr 2, s. 90; z dnia 21 lipca 2010 r., III CSK 41/10, nie publ.; z dnia 17 listopada 2005 r., IV CSK 5/05, nie publ.).

Ze względów wskazanych powyżej odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw